

לימוד- פרשת ניצבים

"כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזוה כי תשוב אל ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: (ס)
{יא} כי המצנה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה הוא: {יב} לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו
השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: {יג} ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה: {יד} כי קרוב אליך הדבר מאד בפיה ובלבבך לעשותו: " (דברים, ל, י-יד)

" כי קרוב אליך הדבר מאד, בפידך ובלבבך לעשותו - מלמד השפת אמת: 'לעשותו קרוב', רוצה לומר, כי ראשית הפסוק 'כי קרוב אליך
הדבר מאד', איננה תיאור מצב, **כי אם אפשרות, פוטנציאל**. הדבר יכול להיות קרוב אליך, מפני שיש בידך, או ליתר דיוק בפידך
ובלבבך, לעשותו קרוב.

קירבתה של התורה אלינו, הינה כח ורשות. כת, רוצה לומר שזו תכונה שניתנה לישראל בלבד. מלאכי השרת, אין בידם את הכח
להפוך את התורה לקרובה אליהם. אולם, כך משמע גם מן הביטוי השני, גם אין בידם הרשות לעשות זאת. זוהי זכות שניתנה
לישראל בלבד.

מלאכי השרת, נעדרי לב הם. מסיבה זו הם אינם חוטאים, מסיבה זו הם אינם 'נגועים' בנגיעה אישית, מסיבה זו לעולם לא יפרו
את דבר ד', אך מסיבה זו הם גם אינם יכולים להזדהות, הם אינם יכולים להפנים, הם אינם יכולים להפוך את התורה לקרובה
אליהם.

התורה לעולם תשאר להם זרה, מנוכרת חיצונית. רק בכוחו של הלב, להפוך בסופו של דבר את התורה לחלק ממני, עד שכבר אני
מתקשה לומר מה תורה ומה אני, מהי המחשבה שלי, הרגשות שלי, השאיפות שלי, ומה הן שאיפות התורה. זאת מפני שהלב הביא
לזהות בין שני אלו.

פרשיה זו, על פי השפת אמת מעניקה לנו את הכח ואת הרשות, להפוך את התורה עבורנו, ראשית - למושגת, ושנית - לחלק
מאיתנו.

הפה והלב, הינן המתנות שקיבלו ישראל על מנת להביא את השפע האלקי העליון בקרבם עד כדי זהות מוחלטת, ומתוך פעולתם של
הפה והלב, נקרב את התורה לליבנו - 'כי קרוב אליך הדבר מאד בפידך ובלבבך לעשותו'.

(הרב איתמר אלדר, פרשת ניצבים, בית המדרש האלקטרוני של ישיבת הר עציון)

לדיון:

מה מיוחד בתשובה לפי הפסוקים?

לפי השפת אמת, מה הכוח המיוחד של ישראל?

איך זה קשור ליכולת לחזור בתשובה?

שבת שלום ושנה טובה!